

РЕШЕНИЕ

№ 10604

гр. София, 01.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цв. М.

при участието на секретаря Т. Ц.
като разгледа докладваното от Цв. М. Гражданско дело № 20211110155071
по описа за 2021 година

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 153 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумите, както следва: 48,24 лв., представляваща цена на топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2019 г.; 9,34 лв., представляваща мораторна лихва върху задължението за цена на топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 07.09.2021 г.; 11,16 лв., представляваща цена на услуга за дялово разпределение за периода от 01.08.2018 г. до 30.04.2019 г., както и 2,61 лв., представляваща мораторна лихва върху задължението за цена на услуга за дялово разпределение за периода от 01.10.2018 г. до 07.09.2021 г., ведно със законната лихва върху всяка от главниците от датата на подаване на исковата молба – 24.09.2021 г. до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че е налице облигационно правоотношение, възникнало между него и Л. П. А. и Х. А. А., в качеството им на собственици на процесния имот, въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че посочените лица са починали, но не са установени техни наследници по закон до 6-та степен включително, поради което на основание чл. 11 ЗН с уточнителна молба от 01.03.2022 г. насочва исковата си претенция срещу ответника Столична община. Сочи, че съгласно общите си условия е доставил за процесния период топлинна енергия до топлоснабден имот, находящ се на адрес: но начислените за него суми за цена на същата, формирана на база на прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, както и цена на услуга за дялово разпределение, са останали незаплатени. Сочи, че съгласно приложимите общи условия, в случай, че резултатът от изравняването е сума за доплащане, тя се прибавя към първата дължима сума за съответния период, а когато е сума за възстановяване, от нея се приспадат най-старите просрочени задължения на потребителя. Твърди, че съгласно общите условия от 27.06.2016 г., в сила от 10.07.2016 г., купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща същата в 45-дневен срок от изтичане на срока, за който се отнася същата. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът Столична община /конституиран като такъв

по делото с определение от 17.03.2022 г./ не е подал отговор на исковата молба. С молба от 29.09.2022 г., докладвана в открито съдебно заседание на 29.09.2022 г., заявява, че признава предявените искове.

В открито съдебно заседание на 29.09.2022 г. ищецът, чрез юрк. П., е отправил до съда искане за прекратяване на съдебното дирене и постановяване на решение по реда на чл. 237 ГПК.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства заедно и поотделно и с оглед наведените от страните доводи, намира за установено следното:

Като писмени доказателства по делото са приети приложените към исковата молба документи, както и представените от третото лице – помагач такива, а именно: изравнителни сметки, протокол за неосигурен достъп и документ, удостоверяващ връчването на изравнителните сметки.

С оглед признанието на иска и становището на страните в тази връзка, по делото не са събрани допълнителни доказателства извън посочените, като с оглед изявлението на страните е прекратено съдебното дирене и е даден ход на устните състезания.

Направеното признание на иска по съществото си е процесуално действие на ответника, с което същият се отказва от защита срещу иска, защото го счита за основателен и заявява, че твърденията на ищеца отговарят на действителното правно положение, т. е. претендираното право съществува, което пък води до съвпадане на насрещните позиции на двете страни. Признанието не попада в някоя от хипотезите на чл. 237, ал. 3 ГПК, нито в друго предвидено в закона изключение. Признава се право, с което страната може да се разпорежда, като изявлението за това изхожда от разполагащ с представителна власт процесуален представител, признатото право не противоречи на закона и добрите нрави, предявеният иск не е брачен, нито такъв по гражданско състояние или за поставяне под запрещение, поради което съдът следва да зачете извършеното признание, уважавайки го на това основание.

С оглед на горното, следва да се постанови решение, с което предявените искове се уважат изцяло, като ответникът бъде осъден да заплати процесните суми, ведно със законната лихва върху всяка от главниците от датата на подаване на исковата молба – 24.09.2021 г. до окончателното плащане.

По отговорността за разноски:

Предвид изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят сторените по делото разноски, които възлизат в общ размер на 200 лв., от които: 100 лв. – платена държавна такса и 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), вр. чл. 37 от Закон за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като съобрази вида и обема на извършената дейност от процесуалния му представител, процесуалното поведение на ответника, както и липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 237, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА да заплати на, със седалище и адрес на управление: ..., на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 153 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумите, както следва: **48,24 лв.**, представляваща цена на топлинна енергия по отношение на топлоснабден имот, находящ се на адрес: за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2019 г.; **9,34 лв.**, представляваща мораторна лихва върху задължението за цена на топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до

07.09.2021 г.; **11,16 лв.**, представляваща цена на услуга за дялово разпределение за периода от 01.08.2018 г. до 30.04.2019 г., както и **2,61 лв.**, представляваща мораторна лихва върху задължението за цена на услуга за дялово разпределение за периода от 01.10.2018 г. до 07.09.2021 г., ведно със законната лихва върху всяка от главниците от датата на подаване на исковата молба – 24.09.2021 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА да заплати на, със седалище и адрес на управление: ..., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **200 лв.**, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца ... – ...

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____